

Letňáček

Březen 2009

Časopis Základní školy Letní pole
www.zsletnipole.cz

Milí čtenáři.

*Zima je pomalu na ústupu a většina z nás se již těší na první jarní sluníčko. Čekání Vám může zpříjemnit další číslo časopisu *Letňáček*. A co Vás v nejnovějším čísle čeká? Dozvíte se něco z „kuchyně školy“ od samotného pana ředitele, informujeme Vás o akcích, které stojí určitě za pozornost. Naše redaktorky se Vás budou snažit přesvědčit, že projekty ve škole se mohou stát opravdovou zábavou. A nový speciál se věnuje našim domácím miláčkům. Na závěr přidáváme obvyklou porci zábavy pro naše nejmenší kamarády.*

Příjemné počtení Vám přeje Vaše redakce.

OBSAH

Na návštěvě u ředitele	3
Téma – Za všechno může čas...	4
Aktuálně ze školy	5
Speciál – Domácí mazlíčci	6
Lyžařský výcvik	7
Zábavný koutek	8
Zápis do prvních tříd	9
Práce žáků naší školy	10
Téma – Projekt pátých tříd	11-12
Reportáž z Chaloupek	13
Zábavný koutek	14

REDAKCE

Šéfredaktorka: Karolína Ilgnerová

Redakce: Mirka Gregorová, Dagmar Jabůrková, Šárka Holcmanová, Andrea Kapounková, Monika Michálková, Erika Suchánková, Michaela Šestáková, Petra Vévodová, Michaela Vojtková

Fotografie: Milan Adamec, Jakub Petr

Design titulní strany: Šárka Holcmanová

Rozhovor čísla - Na návštěvě u ředitele

Pan ředitel naší školy mi dal svolení udělat rozhovor. Okamžitě jsem využila situace a navštívila jsem jeho útulnou ředitelnu, abych uskutečnila, již zmiňovaný, rozhovor. Tak tady ho máte a čtete pozorně!!!

Jaké povolání vás lákalo, když jste byl malý?

Moc si to už nepamatuji, ale tak v osmé třídě jsem chtěl jít na „strojárnou“ a pracovat s technikou.

Jak se vlastně z učitele stane ředitel?

No stane ☺. Přihlásíte se na konkurz, když máte úspěch, je z vás ředitel. Je ale také třeba mít dostatečné vzdělání a praxi. Určitě toho pak člověk musí hodně nastudovat. A musí být připraven na to, že práci bude obětovat řadu volného času.

Jak vypadá váš obvyklý pracovní den?

Přijedu do školy, vyřídím si e-maily a korespondenci, když mám hodinu, jdu učit. Pak následují různá jednání a další manažerská a kancelářská práce. Odpoledne dovyřizuji korespondenci a ostatní věci, na které se potřebuji více soustředit. Kolem 16:00 - 18:00 odcházím domů. Mnohdy pak pokračuji v práci doma.

Co děláte ve svém volném čase?

Tak jak už o mně většina lidí ví, když mám více času, rád si zajdu na ryby. Když mám méně času, věnuji se pěstování rostlin nebo počítači. Rád si něco přečtu (z oblasti mých zájmů). A mám rodinu...

Co považujete za největší klady školy?

Těžko se mi vychvaluje naše škola, protože by to mohlo vypadat jako vychloubování. Myslím, že kladů je dost. Určitě to, že naše škola má novou budovu, nadstandartní prostor jak uvnitř tak venku. Tím myslím např. zahradu a sportovní areál. Další plus jsou také třídy se zaměřením, školní vzdělávací program a třídy pro alergiky. Určitě se za klad musím ještě považovat kvalitní učitelský sbor. Možná si to ne všichni žáci uvědomují, ale učitelé toho pro ně dělají opravdu hodně (a to i ve svém volném čase).

Co máte v plánu na další zlepšení?

Plány jsou velké, záleží ale na tom, co nám dovolí finance. Chtěl bych pokračovat v zateplování školy, dále opravy topení, snažit se vylepšit školní vzdělávací program, aby vyhovoval žákům i učitelům.

Zlobí žáci víc než dřív?

Neřekl bych že více, ale spíš jinak. Je to tím, že teď je jiná doba. A žáci se prostě chovají úplně jiným způsobem. Co se mi nelíbí je to, že jsou vulgárnější.

Když jste byl malý, také jste zlobil na základní škole?

Určitě.

Hodně?

Tak normálně. Nikdy jsem neměl sníženou známku z chování.

Petra Vévodová

Téma - Za všechno může čas...

Zkusme se společně zamyslet nad tím, jaké to bylo dříve a jaké je to dnes. Co to je ale dříve? Někteří z nás si pod pojmem dříve představí dobu před dvěma lety, někteří i před čtyřiceti lety. Pojd'me se ale podívat, co si o tomto tématu myslí žák druhé třídy Dominik Gregor.

Jaké to bylo, když byli tvoji rodiče malí?

Měli míň hraček, než mají děti v současnosti. Neměli hračky např. na dálkové ovládání.

Co si tedy představuješ pod tím pojmem dřívější doba?

Že nebyly různé vymoženosti jako jsou počítače, televize byly černobílé a neexistovaly mobily...

Teď jsi mi dobře nahrál na mou další otázku. Řekni mi, kolik zhruba lidí z vaší třídy má svůj vlastní mobil?

Určitě šest dětí.

Patříš mezi ně i ty?

Nepatřím.

Tvoji rodiče ti nechtějí koupit mobil?

Ne, nechtějí.

A proč si myslíš, že ti nechtějí koupit mobil?

Protože jsem na to ještě moc malý a mám dostatek času na takoveto věci.

Využíváš internet?

Skoro každý den hraji hry na internetu.

Teď mi prosím prozrad', co ti na této „moderní době“ vadí?

Nic.

Takže by ses nechtěl narodit například před třiceti lety?

Ne, určitě ne.

A proč? Chybělo by ti snad něco?

Chyběly by mi například ty vymoženosti jako je počítač, různé hračky, které jsou čím dál tím lepší a lepší a taky televize. Už si nedokážu představit, že bych se měl dívat na černobílou televizi.

Tady asi každý z nás si tyto věci nedokáže představit. 😊 Stejně jako já. Ještě mi nakonec řekni, jestli se ve třídě posuzujete podle toho, jak je kdo oblečený nebo podle toho, jak se kdo chová?

My se posuzujeme podle toho, jak se kdo chová. Nezáleží, jestli je někdo hezký nebo ne, jsou i důležitější věci než oblečení a krása.

Děkuji ti za rozhovor...bráško 😊

Mirka Gregorová

Aktuálně ze školy - Vánoční zpívání

Už na začátku školního roku se p. uč. Pavlínová rozhodla, že (znovu)založí školní pěvecký sbor. A tak když se všichni odhodlali zveřejnit svůj hlasový rozsah a čistotu zpěvu, mohlo začít pilné nacvičování písní. Protože se blížil prosinec a s ním čas Vánoc, našly se v repertoáru písně především s vánoční tematikou. Každé úterý se všechny holky sešly a nacvičovaly na tu velkou událost - na zpívání u vánočního stromku v Brně. Když nastal den D, tedy den, kdy jsme se jely ukázat na veřejnost, byla paní učitelka sice nemocná, ale i tak jsme to zvládly docela dobře.

Jenže bylo to naše první zpívání, takže se všechny holky bály a nikdo nechtěl jít k mikrofonu blíž než na půl metru, takže to potom znělo tak, jak to znělo. Ale když jsme jely už podruhé, tentokrát s naším pěveckým doprovodem, byly jsme vyburcovány tak, že jsme k mikrofonům šly. Nebylo to tak strašné, protože světe div se, bylo nám rozumět a prý jsme zpívaly i čistě. Důkazem toho bylo čím dál tím větší a veselejší publikum, to jak se všichni začali ladit na vlny vánoční pohody☺.

Co říct závěrem? Myslím, že hodně z nás se už zase těší, až budeme nacvičovat písničky na léto, abychom vykouzlily úsměvy na tváři těch, kteří se těší na prázdniny.

Andrea Kapounková

Před Vánocemi naši školu navštívila budoucí učitelka Martina Kubišová. Přijela, aby si s dětmi z prvního stupně popovídala o jejich domácích mazlíčcích. Na toto téma děti hrály různé hry a mohli si dokonce donést nějaké své zvířátko z domu. S Martinou jsme udělali krátký rozhovor, a jelikož nám řekla, že jí máme tykat, poslechlí jsme její přání.....

Proč sis vybrala práci učitelky?

Protože je moje maminka učitelka a já jsem s ní chodila do školy a pomáhala jí. Už odmalička jsem chtěla být učitelkou.

Jak se ti pracuje s našimi dětmi?

No výborně, dokáží opravdu skvěle spolupracovat.

Proč sis vybrala zrovna naši školu?

Protože jsem myslela, že to bude příjemná zkušenost. A opravdu je.

Proč se zajímáš o ekologickou oblast?

Beru to jako součást mého vnímání sama sebe. A snažím se ekologicky žít. Také mě zajímalo, jaké mají děti doma miláčky, jak se o ně starají a jaký k nim mají vztah.

Takže tato práce se ti líbí a bude líbit?

Úplně maximálně.

A jak se ti líbí naše škola?

Škola se mi moc líbí, je perfektní. Hlavně místnost se zvířátky.

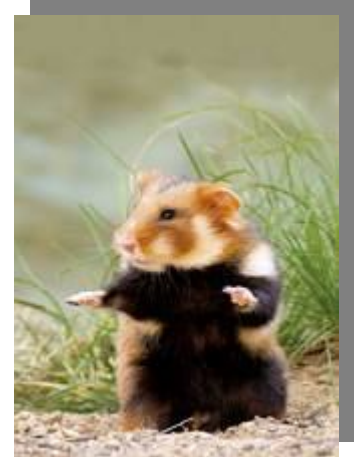
Petra Vévodová, Andrea Kapounková

SPECIÁL - Domácí mazlíčci

KŘEČCI

Asi většina z vás má nějakého toho svého domácího mazlíčka, a proto jsem se rozhodla v tomto díle napsat něco o křečcích a králících.

Ti z vás, kteří máte křečka, určitě víte o jaký druh jde, ať je to křeček džungarský, syrský, medvědí, zlatý a nebo třeba polní. Toho ale doma asi nechováte, jelikož je to křeček žijící výhradně na poli, z lidí má totiž strach. Občas nalezneme případy, ve kterých křeček polní pokousal malé dítě, protože si ho chtělo jenom pohladit. Křeček polní je největší žijící druh křečka (tedy aspoň podle jedné webové stránky).

A když už jsme u toho největšího křečka, co kdybych vám pověděla o více zajímavostech ve spojení s křečkou. Když jsem hledala nějaké ty zajímavosti o křečcích, trefila jsem na webový server „novinky.cz“, kde byl článek o jednom velice nešikovném křečkovi a tady je:

Londýn - Křečka, který uvízl v rouře v kuchyni, nakonec zachránil vysavač. Křečka Henryho zvědavost zavedla až do deset centimetrů široké a 120 centimetrů dlouhé roury v kuchyni domu, kde žil, v Tamworthu v hrabství Staffordshire. Bezradní majitelé povolali na pomoc společnost na ochranu zvířat. Když její záchranný tým neuspěl, přišli na pomoc i pracovníci městského úřadu. Ti svázali několik žebříků pro křečky dohromady a přivázali na ně speciálně vybrané pochoutky pro hlodavce. Protože nepomohl ani tento vynález, přišli s neobvyklým nápadem křečka dostat z roury pomocí vysavače. Vyluxovaný křeček tak nakonec vyvázl bez zranění, jen si ve snaze dostat se na svobodu vlastními silami dost obrousil dráčky.

KRÁLÍCI

A nyní něco o již slibovaných králících. Jistě jste si povšimli, že ve škole máme také zvířata, mezi nimiž je i králik jménem Čertík. Je to takzvaný beránek, jeden z mnoha druhů králíků. Vyznačuje se dlouhými sklopenými oušky, které připomínají právě beránka.

Asi každý si myslí, že pes je tak chytré zvíře, že se dá vycvičit. Ano, to vše je pravda, ale mnoho lidí neví, že králíky lze vycvičit také a dokonce existují i závody, na kterých králíci dokazují, jak šikovní, poslušní a chytří jsou.

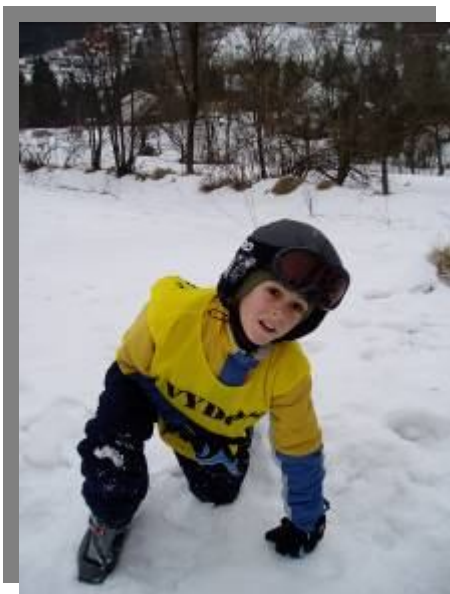
Už nevím, co bych vám více pověděla, mohla bych sice vykládat dlouhé články o šlechtění, péči o králíky atd., ale to by vás nikoho nezajímalo, tedy aspoň drtivou většinu. Byla bych moc ráda, kdyby ti, co mají nějakého králíka nebo křečka, o něm něco napsali, třeba nějaké zajímavosti nebo příhody a předali jej p. uč. Bezdomníkovi. Pokud by byl článek zajímavý, mohl by se objevit v příštím čísle našeho časopisu.

Na ukázkou přidávám krátké charakteristiky dvou mých spolužáků. Oba mají doma králíky a jmenují se Petr Vetečník a Pepa Beneda. Pepa nám o svém králíčkovi jménem Bobiš prozradil, že je mu rok a půl a chová ho doma v kleci. V létě s ním příležitostně chodí ven, bere ho na vodítko. „Ne že by Bobiš chodil poslušně jako pes, ale když je na vodítku, nemá kam utéct,“ dodává Pepa.

Petr nám prozradil, že jeho čtyřnohý králíčí kamarád Ferda je pěkný macek a rád si hraje s balónekem. Jeho nejoblíbenější činnost je ale okusování ponožek. Bydlí v akváriu a podobně jako Bobiš chodí s páníčkem na vodítku ven.

Dáša Jabůrková

Aktuálně ze školy - Lyžařský výcvik aneb když se to vypráví, je to nuda

V sobotu jsme nasedli do "busu" přeplněného našimi věcmi. Po příjezdu jsme si vybalili a šli na přesolený oběd.

Poté jsme táhli lyžačky a lyže na svah. Rozdělili jsme se do družstev a vyjeli na lyžovačku. Dělalí jsme různé cviky a sem tam jsme padali. Na vrchu kopce jsme se koulovali a povídali jsme si. Byla to sranda do té chvíle, než mi někdo hodil kouli za krk.

Po odpoledním lyžování jsme měli hlad, ale jen někdo měl peníze na jídlo. Takže půlka děcek byla o hladu.

V neděli a středu byla večer diskotéka. No asi takhle: diskotéce se to nepodobalo, možná trochu jo, ale tančila jen čtvrtina děcek.

Takže to jako diskotéka vypadalo jen z dálky. Zbytek dětí sedělo u baru nebo byly na pokojích. Ve středu bylo na parketu ještě méně lidí než v neděli.

V pondělí byl krizový den, takže se lyžovalo jenom

dopoledne. Odpoledne jsme se koupali anebo šli na vycházku. Skoro každý večer byla přednáška o lyžování a bezpečnosti.

V úterý jsme se vydali na noční lyžování, na kterém byly volné jízdy. Někteří jezdili normálně a někteří šusem. Takže jsme potom dostali „hezkýho sprda“ od učitelů.

Jinak jsme se chodili navštěvovat na pokoje nebo se scházeli ve společných prostorech našeho patra. No navštěvovali jsme se tím způsobem, že když někdo přišel, rozházal peřiny, my se pobavili a on odešel. A nebo přišel, sedl a mlčel.

Pořád jsme bouchali dveřmi a dupali a tak jsme dostali "kázání" od učitelů, že nemáme dupat, protože arcibiskupská škola si stěžuje.

Takhle napsané se to může zdát nuda, ale pokud jste to prožili, víte o čem jde. A ti, co to neprožili, tak by si to měli také zažít.

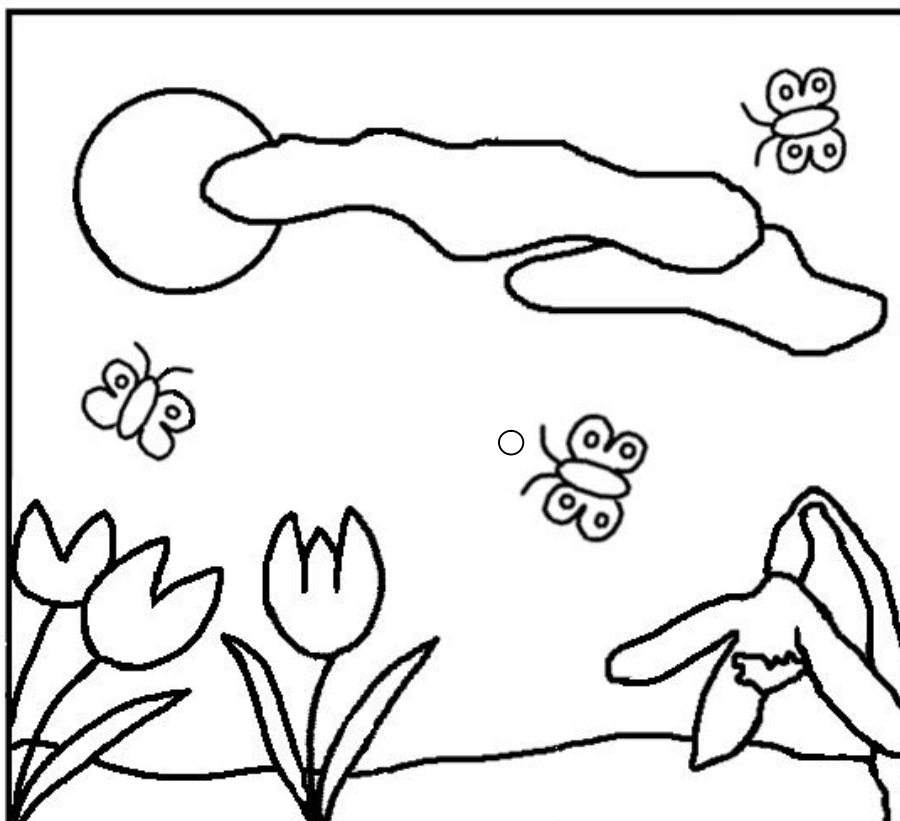

Erika Suchánková

Najdeš 10 druhů květin ??

o	a	s	t	r	q	á	c	h	l	b	l	e	d	u	l	e
š	h	k	h	c	u	o	t	a	l	b	ž	d	v	e	a	w
p	v	j	c	k	x	b	q	f	h	t	x	u	a	á	n	e
e	c	y	h	l	m	e	u	i	ž	v	w	r	k	š	h	c
t	b	š	s	z	b	c	t	a	d	e	o	ů	x	a	y	i
r	q	t	c	e	t	v	m	l	l	o	t	ž	e	i	í	n
k	z	q	p	l	d	u	y	k	i	j	w	e	á	y	k	č
l	f	g	h	ě	r	m	m	a	j	e	í	k	t	x	á	e
í	o	u	y	i	é	z	i	y	u	e	o	ý	z	a	á	n
č	g	s	n	ě	ž	e	n	k	a	p	b	š	j	á	t	u
d	j	g	a	b	l	m	i	i	r	é	ž	b	h	y	g	l
é	m	r	c	o	n	o	ě	e	a	á	d	a	ě	r	í	s
k	f	s	p	m	s	š	t	ý	ý	f	s	ě	ž	x	k	e
d	f	c	ě	ě	t	i	n	p	k	s	y	k	í	ž	v	k
ý	n	ý	t	h	n	f	é	i	a	g	w	i	a	z	y	í
w	e	i	u	a	é	u	j	t	u	l	i	p	á	n	l	o
i	q	r	s	i	n	p	é	u	j	n	p	a	e	r	o	í

Vybarvi si obrázek vytvořený na počítači

Aktuálně ze školy - Zápis do prvních tříd

3. února se na naší škole, jako každým rokem, konal zápis do prvních ročníků. My devátáci, jelikož jsme se osvědčili už minulý rok, jsme se toho opět ujali. Obléknout si kostýmy a naučit se texty, to byl náš úkol. Pomáhali jsme, aby si učitelé ověřili, čeho jsou děti schopné. U Pyšné princezny sbíraly korálky a zavazovaly střevíček, u Berušky si zase vyzkoušely, jak jim jde tělocvik, u Vodníka počítaly rybičky, princ Bajaja si poslechnul pohádku, u Manky třídily zeleninu, u Šípkové Růženky říkaly básničku nebo zpívaly písničku a u vlka poznávaly geometrické tvary a barvy. Celou atmosféru však dodávali šaškové na chodbě, kteří se dětem věnovali při čekání na plnění úkolů. Když se děti zapsaly (tedy spíše jejich rodiče), odnesly si malý dáreček, který si sami mohly vybrat. Děcka vypadaly opravdu spokojeně, ale nám po čtyřhodinovém snažení pomalu, ale jistě docházely síly. Nakonec jsme je ale zase nabrali, když nám paní zástupkyně donesla zasloužené chlebičky a zákusky...MŇAM...

Petra Vévodová

Žákyně naší školy Sára Slezáčková se zúčastnila literární soutěže Tiché tlapky, kterou ve své kategorii s přehledem vyhrála. Její práci si můžete přečíst zde.

Yankee a zvíře

V jedné chaloupce u takového starého lesa žila docela skromná chudá rodinka. Maminka, tatínek a jejich pětiletý syn Yankee. Jednou, když venku panoval velký mráz a všichni neměli co jíst, šel tatínek se synem na lov. Šli dlouho pustým lesem. Najednou si tatínek uvědomil, že Yankee zmizel a široko daleko nebylo ani živáčka. Tatínek šel zhrzeně domů, kde mamince oznámil krutou novinu. Maminka brečela a brečela, protože ztratila svého jediného syna. Brečela tak, jakoby už syna nikdy neměla spatřit

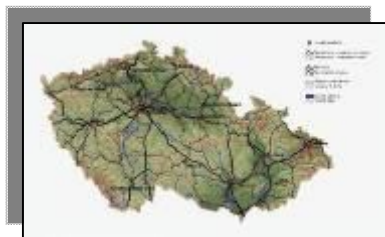
Yankee zatím putoval lesem a z ničeho nic uviděl vedle stromu dvě malá světýlka. Šel blíž, už byl skoro u nich, najednou ale zmizela. Yankee smutně bloudil dál a najednou začal plakat. Utíkal a volal na tatínka: „Tatínku, kde jsiiii?“

Po jeho volání vylezl z křoví nádherný a velice milý vlk. Schoval chlapce ve své kožíšku a tak přečkali celou noc. Časně ráno se Yankee vzbudil se slzami v očích. Vlk to slyšel a přitiskl ho k sobě jak otec syna. „Dovedu tě zpátky domů pod podmínkou, že mi zajistíš ochranu.“

Yankee souhlasil a vlk uháněl jak s větrem o závod. Už zdálky oba viděli dvě malá světýlka. Yankeemu se rozzářily oči a děkovně tiskl vlka, jak jen dítě může. Zaklepal na dveře. Otec otevřel a první, koho uviděl, byl vlk. Utíkal pro pušku, ale Yankee ho zastavil a řekl: „Tatínku, to je hodný vlk, zachránil mě před mrazem a ostatními šelmami.“

Tatínek se otočil, ale vlk už tam nebyl. Yankee se s ním už nikdy neseťkal, ale často se mu o něm zdává.

Téma - Projekt pátých tříd

Paní učitelky Piňosová (5.A.) a Musilová (5.B) zaměstnaly svoji třídu velmi originálním projektem. Každé dítě si vylosovalo jedno město z České republiky a našlo si na internetu adresu starosty či primátora. Dále napsalo dopis s požadavky o získání informací o městě. Děti postupně dostávaly materiály ve formě DVD, knížek, brožurek a letáčků. Cílem projektu je poznat kulturu zdejších měst a vše co k nim patří, nebo čím se vyznačují v ČR či v zahraničí.

Žáci na tomto projektu začali pracovat již na podzim. Projekt je zpracovaný zatím na papíře. Později mají účastníci v úmyslu vytvořit malého průvodce po České republice, ze kterého se budou získávat informace.

Následuje několik rozhovorů, které tento projekt více přiblíží.

Tereza Bébarová, 5.A

Je pro Vás projekt nějak přínosný?

„Projekt nám obstarává nové vědomosti a zkušenosti. Je u toho celkem zábava, ale i napětí, co nám přijde za materiál a tak. Vždycky vybereme, co nás zaujme a to si pak zapíšeme do sešitu jako zápis.“

V jakém jste stádiu?

„Už jsme u konce, teď mám já poslední projekt o městě Kyjov. Už jsme měli města Mělník, Písek, Český Krumlov, Přerov, Hradec Králové, Telč, Uherské Hradiště, Kutnou Horu, Plzeň, Ústí nad Labem, České Budějovice, Jindřichův Hradec, Domažlice a Litomyšl.“

Vlastně každý má jedno město a vždycky ty materiály, co nám přišly, nalepíme na papír, něco k tomu napíšeme a pak to říkáme ve škole.“

Jaký materiál Vám dochází?

„No přichází nám různé věci, třeba letáky, nějaké přívěšky, magnety, tužky a dopisy.“

Jan Dědák, 5.B

Líbí se Vám práce na projektu a proč?

„Ano líbí. Je to zajímavé a přínosné. Nejvíce mě na tom baví to číst a podělit se se svými vědomostmi se spolužáky.“

Jak dlouho to ještě potrvá?

„No teď to budeme zpracovávat a myslím, že do konce školního roku by to mělo být hotové“

Jaký materiál Vám dochází?

„Třeba města Žatec, Dvůr Králové atd. Došly nám např. mapy, knížky, letáky a dárkové předměty.“

Co jsi se dozvěděl nového?

„Dozvěděl jsem se různé zajímavosti o městech, které jsem doposud neznal.“

Alena Franková, 5.B

V jakém jste stádiu?

„Už se blížíme ke konci, někteří spolužáci už mají podklady z měst, na kterých pracují. Čtyřem nebo pěti lidem ještě pořád nic nedošlo a čekají.“

Líbí se ti práce na projektu?

„Ano, protože získávám nové vědomosti.“

Jaký materiál ti došel?

„Došly mi různé prospekty, mapy a tak různě“

Šárka Holemanová, Míša Šestáková

Pracujete ve svých třídách na nějakém zajímavém projektu? Pak kontaktujte naše redaktory a můžete se také ocitnout na stánkách časopisu Letňáček.

Aktuálně ze školy – Reportáž z Chaloupek

Každoročně se naši šestáci účastní přírodopisného pobytu na Chaloupkách. Tady jsou postřehy několika z nich.

V pondělí jsme přijeli na Chaloupky, následně jsme se ubytovali. O všem nás poučili a ukázali nám celé Chaloupky. Nejvíce nás bavil čtvrtek, i když začátek nebyl nic moc. Ráno všichni zvraceli ze špatné šťávy, ale pak jsme šli do Brtnice, kde jsme si mohli něco koupit. Na zpáteční cestě Tereza Kydalová zapomněla vystoupit a přišla zpátky po svých. Potom jsme vyřezávali z kůry přívěsky a večer byla diskotéka.

Martin Staněk , Lenka Bazalová

Byl čtvrtek 6:55 ráno a Gabča Maková budila Hanku tím, že jí štípala do zadku. Hanka zařvala.,,Honzo nech mě.“ Dopoledne jsme hráli zajímavou hru, při které se všichni bavili. Odpoledne jsme vařili pražmo, moučné placky a vyklíčený hrách. K večeru jsme vyřezávali z kůry různé tvary, šli jsme hrát na bubny a někteří měli diskotéku. Velmi se nám tam líbilo. Chtěli bychom tam jet ještě jednou.

Gabriela Maková , Veronika Höferová

Po příjezdu na Chaloupky nás čekala prohlídka budov. Po obědě jsme si odpočinuli, abychom šli odpoledne hledat poklady pomocí GPS. Po svačině nás čekalo vyhlášení výsledků a nacvičování divadla.. Po večeri nás čekala stezka odvahy. Všem se nám na Chaloupkách moc líbilo.

Dagmar Zapletalová, Veronika Nohelová

Přijeli jsme na Chaloupky a ubytovali jsme se. Potom jsme si vše prohlídli a hlavní vedoucí nám vše ukázala. Tvrdila nám, že na půdě straší neznámý chlap. Šli jsme do Brtnice, po příchodu jsme zjistili, že holky začaly věřit na ducha z půdy. Taky jsme přišli na to, že se Tereza ztratila, naštěstí se potom našla. Na Chaloupky budeme vzpomínat v dobrém i zlém.

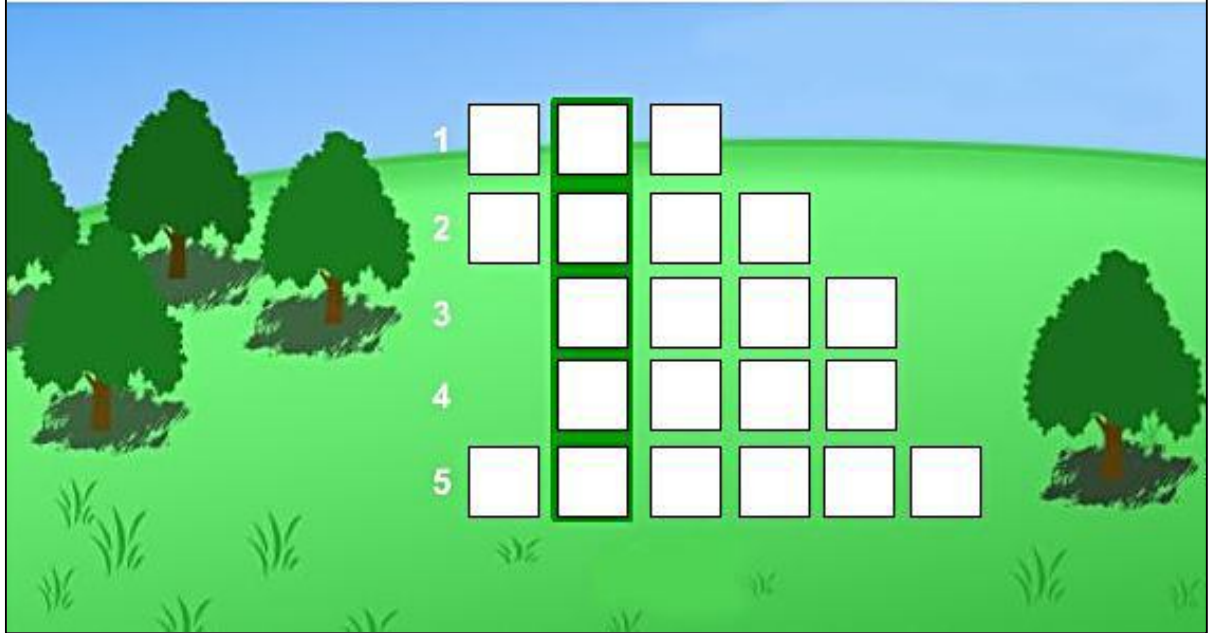
Libor Prikryl, Vít Malovec

8. 12. 2008 jsme odjeli na Chaloupky. V autobuse byl velký rachot, takže nás učitelé pořád kontrolovali. Když jsme dorazili na místo, začali jsme si užívat klidu od rodičů. Rozdělili jsme se do jednotlivých pokojů a prohlédli si celý areál. Po obědě nás čekal program. Dny ubíhaly hrozně rychle, nejlepší byly dvě diskotéky. Bylo to tam super.

Iveta Lopuchovská, Darina Maříková

Kdo v pohádce chtěl sníst Karkulku?
 Čím se řeže dříví?
 Které zvířátko si nosí svůj domeček?
 Dopravní prostředek bez motoru.
 Druh lodě, která používá vodu a uhlí.

Stránky připravily Monika Michálková a Míša Vojtková

www.RaisingOurKids.com

FIND THE TWINS

WHICH TWO ARE EXACTLY ALIKE?

ANSWER: FOUR AND FIVE